

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON/ KANTON SREDIŠNJA BOSNA

KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU

Broj: 51 0 Mals 181519 22 PŽ
Novi Travnik, 01.06.2022. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u vijeću sastavljenom od sudija: Alme Islamović, kao predsjednice vijeća, Nijaza Krnjić i Stane Imamović, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja „BOREAS“ d.o.o. KREŠEVO, ul. Polje bb, zastupan po punomoćniku Omeragić Elvedinu, advokatu iz Sarajeva, protiv tuženika HABIB ADILA VI. Caffé bar „SISTERS“ DONJI VAKUF, ul. Kovači bb, zastupan po z.z a ona po punomoćniku Selmi Rustempašić-Hozić, advokatu iz Bugojna, odlučujući o tužbenom zahtjevu radi isplate duga ,vrijednost spora 2.761,17 KM, te protivtužbenom zahtjevu za isplatu duga, vrijednost spora 2.824,84 KM, odlučujući o žalbi tuženika izjavljenoj protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mals 181519 20 Mals od 12.11.2021.godine, na sjednici vijeća održanoj dana 01.06.2022 godine, donijelo je slijedeću:

PRESUDU

Žalba se odbija kao neosnovana i potvrđuje presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Mals 181519 20 Mals od 12.11.2021.godine.

Obrazloženje

Presudom prvostepenog suda odlučeno je slijedeće:

„Nalaže se tuženiku da tužitelju isplati iznos od 2.761,17 KM sa zakonskom zateznom kamatom kako slijedi

- na iznos od 2.066,40 KM počev od 12.07.2020. godine do isplate
- na iznos od 389,39 KM počev od 22.07.2020. godine do isplate
- na iznos od 306,14 KM počev od 27.07.2020. godine do isplate

kao i da mu nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 1.283,20 KM sve u roku od 15 dana pod prijetnjom izvršenja.

Protivtužbeni hzahtjev tuženika a koji glasi „Obavezuje se tužitelj da tuženom isplati iznos od 2.824,84 KM na ime duga po osnovu neisporučene gratis robe sa zakonskom zateznom kamatom počev od dana utuženja pa do konačne isplate, te da joj nadoknadi troškove parničnog postupka u roku od 30 dan“ odbija se u cijelosti kao neosnovan.

Protiv navedene presude tuženik je blagovremeno izjavio žalbu zbog povrede odredaba postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da drugostepeni sud usvoji žalbu tužene kao osnovanu u cijelosti, a pobijanu presudu ukine i vrati na ponovni postupak sa jasnim uputama za dalje postupanje. U nastavku žalbe daju se razlozi za podnošenje iste, a na kraju se predlaže kao što je i navedeno.

Nije bilo odgovora na žalbu.

Nakon što je drugostepeni sud ispitao pobijanu presudu u granicama razloga iznesenih u žalbi i po službenoj dužnosti shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine F BiH“ br. 53/03, 73/05, 19/06 i 98/15), donio je odluku kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

Žalba nije osnovana.

Iz spisa, osporene presude, pa i žalbe, proizilazi da su parnične stranke pred sudom u skladu sa članom 7. stav 1. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari, a koji su decidno navedeni u obrazloženju presude.

Cijeneći izvedene dokaze slobodnom ocjenom u skladu sa članom 8. i 123. stav 2. Zakona o parničnom postupku Federacije BiH prvostepeni sud je utvrdio činjenično stanje.

Iz istog proizilazi da je tužitelj dana 05.11.2020. godine podnio tužbu protiv tuženika radi isplate duga u iznosu od 2.761,17 KM za isporučenu robu, te je tuženiku ispostavio tri računa. U odgovoru na tužbu tuženik je osporio tužbeni zahtjev te podnio protutužbeni zahtjev za isplatu duga po osnovu neisporučene gratis robe u iznosu od 2.824,84 KM.

Navedene činjenice nisu sporne među parničnim strankama.

Među parničnim strankama sporno je da li je tuženik dužan tužitelju isplatiti predmetni iznos na ime isporučene robe, odnosno da li je tužitelj dužan tuženiku po protutužbi isplatiti utuženi iznos po osnovu ugovora o poslovnoj saradnji a koji se odnosi na ime gratis robe obećanoj od strane tužitelja.

Radi razjašnjenja naprijed navedenih spornih činjenica prvostepeni sud je cijenio izvedene dokaze i donio odluku kao u izreci prvostepene presude. Ovo iz razloga što prvostepeni sud zauzima pravilan stav da je tužbeni zahtjev tužitelja osnovan iz razloga što je tuženom isporučio robu u vrijednosti od 2.761,17 KM, te mu ispostavio tri računa iz kojih je vidljivo da je tuženi primio robu. Tuženi je u toku postupka istakao da neće platiti utuženi iznos dok tužitelj ne isplati iznos po protutužbi a koji se odnosi na gratis robu po navedenom ugovoru. S obzirom na navedeno prvostepeni sud pravilno zaključuje da je tužbeni zahtjev osnovan, pa stoga donosi odluku kao u izreci prvostepene presude. Isto tako sud donosi pravilnu odluku kada odbija protutužbeni zahtjev kao neosnovan jer tužitelj nikada nije potpisao ugovor na koji se poziva tuženi, isti nije ni zaključen jer se ugovorne strane nisu usaglasile po bitnim sastojcima ugovora, pošto tužitelj nikada nije obećao tuženom isplatiti gratis robu po osnovu

predmetnog ugovora. Tuženi nije predložio ni jedan dokaz kojim bi dokazao osnovanost protutužbenog zahtjeva. Stoga je isti neosnovan pa je prvostepeni sud pravilno postupio kada je kao takav odbio. Iz navedenih razloga su žalbeni razlozi žalioca neosnovani i isti se kao takvi nisu mogli prihvatiti. Prvostepeni sud nije povrijedio odredbe postupka, isti je pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje u ovoj pravnoj stvari, na koje je pravilno primjenio materijalno pravo i donio pravilnu i zakonitu odluku. Iz navedenih razloga ovaj sud je odbio žalbu žalioca kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu.

Kako ne postoje razlozi na koje se u žalbi ukazuje, kao ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, to je drugostepeni sud žalbu odbio kao neosnovanu i potvrdio prvostepenu presudu, a na osnovu člana 226. Zakona o parničnom postupku.

Predsjednica vijeća
Alma Islamović